

GÓP Ý về các Linh Mục sách nhiễu tình dục

1. Trong mấy năm gần đây, có phong trào ‘kê tội’ Giáo hội Công Giáo. Mới đây, có thêm Ủy ban Liên Hiệp Quốc, và có nhiều bài báo tiếp nhau tố khổ các Linh mục sách nhiễu tình dục. Có nhóm còn lục lợi lịch sử, và nêu tên những Giáo Hoàng không xứng đáng của những thế kỷ trước.

Vì vậy, dầu thô thiển và thiếu sót, tôi xin góp thêm một số ý kiến. Đây chỉ là những ý kiến ‘thế tục’.

* *

2. Trước hết, bài viết với tựa đề (xin lỗi vì phải lặp lại) :

2.1 “HÀNG VẠN LINH MỤC hiệp dâm *mò háng *trộm *cướp *giết *đĩ *rượu *ma túy *hình cởi truồng”

Bài được liệt kê thành 26 mục rất ‘hoành tráng’, mỗi mục có một tựa, được đánh số từng vụ, được tô màu nổi bật...

Thoáng coi, tựa bài và số mục hoành tráng thực, khiếp thực. Nhưng lời tựa ‘*Hàng Vạn Linh Mục*’ được liệt kê thành 557 vụ, kể cả tu sĩ nam nữ.

Điều đáng đề ý là trong 557 vụ, có những vụ sau đây cũng ‘được’ kể là *tội ác của Giáo hội Công Giáo* :

Phêrô bị đóng đinh ngược đầu, hai Giáo hoàng bị hoàng đế Rôma (bắt đạo) giết, bị giết (22 vụ), bị đui, đánh nhau, chết thảm (vì bị nhà sập), đi hành hương bị lật xe, bị chết trong tù ở Việt Nam... ‘Tội nhân’ còn có Đức Gioan Phaolô II và Đức Bênêđictô 16, vì hai Ngài đã lên tiếng xin lỗi...

*

2.2 Thực ra, vụ đáng tiếc nào cũng ‘đáng tiếc’. Tuy nhiên, nhiều bài báo, nhiều tờ báo, nhiều tổ chức, nhiều nhóm... đã thôi phông với nhiều ác ý.

Theo thống kê của Mỹ, trong số nạn nhân bị sách nhiễu tình dục tại Mỹ, có 1,7% là do tu sĩ công giáo. Thực là đáng tiếc. Và ‘khắp thế giới’ hùa nhau lớn tiếng ‘tranh đấu’ cho các nạn nhân đó. Việc làm rất đúng và cần thiết.

Nhưng nạn nhân của 98,3% người sách nhiễu tình dục khác thì sao ? Có ai tranh đấu cho họ không ? Tại sao ‘mọi giới’ chỉ tập trung lo cho nạn nhân của 1,7%, mà bỏ quên nạn nhân của 98,3% khác ? Có ai đó, kể cả Liên Hiệp Quốc, đoái thương tới con số nạn nhân khổng lồ của 98,3% này không ?

Sao lại bỏ qua những nạn nhân của 98% đồng đảo ? Sao không nhìn chung toàn cuộc ? Hay là bạn chỉ bận tâm vì ác ý ?! Hay là bạn chỉ muốn thổi phồng để triệt hạ uy tín của Công Giáo, vì Công Giáo, với hơn 1.200.000 tu sĩ, luôn cản trở những mưu đồ lũng đoạn xã hội của bạn ? luôn không cho bạn rảnh tay biến nhân loại thành nô lệ của quyền lực, của tiền bạc, v.v. và v.v... ?!

*

2.3 Trở lại bài ‘Hàng Vạn = 557’.

Quả thực, ai phạm tội thì phải đền tội. Nhưng, không vì 557 vụ, cũng không vì ‘hàng vạn’ vụ, nên có, mà Giáo hội Công giáo phải mặc cảm, hoặc phải ngần ngại việc thi hành sứ mạng cao cả của mình.

Hiện nay, theo Niên Giám 2013, Giáo hội Công Giáo có

413.418 Linh mục,

41.000 Phó tế,

768.000 Tu sĩ Nam Nữ.

Tổng cộng là 1.222.418 Nhà Tu Công Giáo.

Nếu có thực ‘hàng vạn’ vụ bê bối phải truy tố, thì cũng còn tới 1.212.418 Nhà Tu Công Giáo đang thực sự hy sinh suốt cuộc đời để phục vụ tha nhân.

Sao chỉ thấy ‘hàng vạn’ người bê bối, mà không thấy 121 vạn khác đang cố gắng vực nhân loại chỗi dậy, ở mọi phương diện, ở mọi nơi ? Trong lịch sử loài người, có tổ chức nào làm ích cho nhân loại bằng Giáo hội Công giáo hiện nay ? (Và cũng vì vậy, luôn bị mọi nhóm âm mưu ‘nô lệ hóa nhân loại’ làm đủ mọi cách để triệt hạ uy tín).

Tôi xin nói đại : theo Phúc Âm, theo tỷ lệ các Giám mục và Giáo Hoàng tiên khởi, thì trong số 1.222.418 nhà tu công giáo hiện nay, nếu có 200.000 vị sa ngã (20 vạn), và trong số đó có 100.000 vị không thể cải tà quy chánh... thì cũng là ‘bình thường’, cũng là ‘con người’, thì cũng ‘đã sao’. (!!!)

Dẫu không đọc Phúc Âm nhiều, ai cũng biết sau một thời gian giảng dạy, Chúa Giêsu đã đích thân tuyển chọn 12 Tông đồ. Các Ngài là vị Giáo Hoàng, và 11 Giám mục tiên khởi.

Nhưng than ôi, Phúc Âm ghi thêm : trong 12 Vị được Chúa đích thân tuyển chọn, đã có một vị Giám mục bán Chúa, và vị Giáo hoàng tiên khởi đã chỗi Chúa tới 3 lần ! Hai trong 12 vị, là 1 phần 6, là 16,66%. Trong 2 vị đó, 1 vị đã treo cổ chết, còn 1 vị ăn năn hối cải. Như vậy là 8,33% hối cải, 8,33% (Giám mục) không gượng dậy được. (Nói chi tới Linh mục, Tu sĩ !).

Nếu tính với con số 1.222.418 tu sĩ Công giáo hiện nay, thì con số 200.000 còn ít hơn 16,66%, con số 100.000 cũng ít hơn 8,33% Tông đồ của Chúa.

Tôi biết tôi nói đại, vì chính tôi cũng không thể ‘chấp nhận’ nổi con số khủng khiếp đó. Nhiều người sẽ nói : nếu là vậy thì còn gì là Giáo hội, còn gì là thánh thiện, còn gì là gương sáng ?

Chúng ta không chấp nhận nổi, nhưng Chúa thì Ngài chấp nhận được ! Phúc Âm đã không ghi gì việc Chúa qở trách hoặc cách chức vị Giáo hoàng mà chối đạo tới 3 lần ! (Và giờ này Ngài vẫn còn giữ Chìa khóa Nước Trời !).

Chúng ta không chấp nhận nổi vì chúng ta kỳ vọng quá cao, còn ‘Chúa biết con người được dựng nên bằng gì’. Chúa biết : hễ là con người, thì có những chuyện khó tránh. Đó mới là thực tế về con người, dầu phũ phàng.

Các vị tu sĩ cũng chỉ là những người, như Phêrô, ‘được Chúa gọi để đi trên mặt nước tới với Chúa’. Mọi người ở trên tàu (Giáo hội) cần sẵn sàng tiếp cứu các ngài, (khi các ngài sụp xuống nước) hơn là than van phiền trách.

Xin cho tôi nói đại thêm lần cuối : hãy tạ ơn Chúa, hãy tạ ơn Giáo hội, hãy tin tưởng thêm, vì sau hơn 2000 năm mà tỷ số tu sĩ sai phạm vẫn không tệ hơn thời kỳ đầu.

* *

3. Trong bài ‘HÀNG VẠN’ cũng gồm danh sách 7 Giáo Hoàng của thế kỷ 15-16. Danh sách này còn được khai thác chi tiết hơn, với bài viết tựa đề “**Đây những “đức thánh cha”**”.

Vì ‘tiểu sử bê bối’ của các Vị Giáo hoàng đó đều do những người chống đối viết ra, nên không rõ bao nhiêu là sự thực. Tuy nhiên, không có lửa làm sao có khói.

Điều tôi xin góp ý ở đây là không chỉ có 7 vị giáo hoàng ‘không xứng đáng’ trong hơn một thế kỷ, mà mấy thế kỷ trước đó còn có nhiều ‘ngụy Giáo hoàng’.

Đây là một hiện tượng xã hội thời bấy giờ. Trong những thế kỷ trước đó, vùng Tây Âu đã bước vào giai đoạn ‘công giáo toàn tòng’, tức là mọi người đều theo đạo Công giáo.

Hiện tượng này dần dần đưa tới tình trạng *quyền lực tôn giáo mạnh hơn quyền lực chính trị*. Lời nói của một Giáo hoàng được mọi người tuân theo hơn là lệnh của ông vua. (Giáo hoàng dứt phép thông công ông vua thì ông vua mất ngôi). Mọi người theo ý kiến của giám mục sở tại hơn là lệnh của tỉnh trưởng. Cũng vậy, chỉ sơ ý làm phật lòng Cha xứ là quận trưởng mất chức.

Để đối phó với tình trạng bị tước quyền đó, những người làm chính trị thời đó đã tiến hành phương sách : *để khỏi bị mất quyền*, vua cần có một đứa con, hoặc một người cháu, làm Giáo Hoàng, hoặc Hồng y. (Để hồng y con không dứt phép thông công vua cha). Tình trường thì cần có con cháu là Giám mục. Quận trưởng cũng cần có con cháu là cha xứ.

Vậy là, các *quyền lực chính trị tranh nhau xâu xé quyền lực tôn giáo*. Cũng vì tình trạng đó, nước nào mạnh thì làm áp lực để người của mình làm giáo hoàng. Nếu không được, thì tạo thêm một (ngụy) giáo hoàng khác. (Có thời đã có một lúc 3 giáo hoàng).

Cũng vì muốn giữ vững quyền hành, nhiều vua đã làm áp lực cho con cháu mình làm *hồng y càng sớm càng hay*. Vì vậy, đã có những hồng y 13, 14, 15, 17 tuổi.

Tất cả ‘gánh nặng’ nằm ở chỗ đó. *Cậu bé 13 tuổi có chức hồng y*. Nhưng cậu làm hồng y chỉ vì mục đích chính trị. Cậu đã *Không Đi Tu* ngày nào cả (nếu có, chỉ là hình thức), cậu đã *Không Thề Hứa* gì cả (còn vị thành niên thì không đủ điều kiện để thề hứa), cậu cũng *Không Hề Muốn Sống Độc Thân* như luật nhà tu (hoàng tử được nuông chiều thì đại gì mà muốn)...

Vì vậy, các cậu bé hồng y đó vừa lớn đủ thì đã có bồ bịch vợ con, và còn bê bối hơn những hoàng tử không được nuông chiều khác... Tuy vậy, nhiều cậu đã đủ *thế lực chính trị* để bước lên ngai giáo hoàng, cùng với vợ con bồ bịch...

Đây là một thời kỳ tệt hại vì *tôn giáo bị chính trị lũng đoạn*. Một thời kỳ đau buồn của Giáo hội Công giáo...

Tuy nhiên, không thể vì vậy mà gán ghép rằng Các Nhà Tu Công Giáo tệt hại ! Bọn chính trị đội lốt tôn giáo đó Có Đi Tu Ngày Nào Đâu, Có Thề Hứa Tu Trì Gì Đâu... mà gọi chúng là Nhà Tu ? mà vợ cả nắm thành Nhà Tu... rồi chê trách Nhà Tu ?

Con sâu làm rầu nồi canh. Nhưng ai làm nấy chịu. Nếu không ác ý, sao lại vợ đùa cả nắm ? Hãy trả sự thực lại cho sự thực. Thời kỳ đó, quả thực bọn chính trị đã lũng đoạn Giáo hội. Nhưng *không thể vì vậy mà quả đoán là toàn thể* Giáo hội Công giáo, kể cả hiện nay, hư đốn tàn tệt.

Thực ra, Công Đồng Tridentino, 1545-1563, đã chấm dứt thời kỳ khốn khổ đó của Giáo hội. Từ đó tới nay, đã 450 năm.

* *

4. Chuyện đã được chỉnh đốn hơn 450 năm trước. Vậy mà ngày nay có những nhóm người còn hòa nhau bới móc để ‘đổ vạ’ cho tập thể Giáo hội Công giáo của thế kỷ 21.

Lấy các Giáo hoàng bất xứng của 450 năm về trước để ám toán Giáo hội Công giáo ngày nay, thì có khác gì lấy cố vua Lê Chiêu Thống thân phục Đại Hán cách đây 200 năm, mà quả quyết rằng hiện nay, năm 2014, toàn thể 90 triệu người Việt Nam cũng đang theo đó mà thân phục Tàu khựa.

Nguyễn Đức Sách, 17.2.2014.